

Dubový hrdina

V dalekém kraji mezi kopci byla vesnice. Kolem voněly louky, údolím se klikatila říčka a v hustých lesích čekala na setmění divoká zvěř. Lidé se tu měli dobře, jen jedině jim nedalo klidně spát. Vesnici terorizoval drak. Kde přebýval, kde měl své doupě, nikdo nevěděl. Možná někde blízko, možná daleko, možná vůbec ne na zemi. Každý rok se právě jemu přičítala kdejaká pohroma - podupaná pole, zničené chalupy, ztracené děti...

Na kraji vesnice byl domek, ve kterém žil tesař se svou ženou. Měli jednoho syna. Nikdo mu neřekl jinak než **Kim (Neobvyklé jméno pro ČR)**. Kim byl šikovný – stíhal pomáhat doma i toulat se v okolí. Lesy kolem vesnice znal moc dobře, neztratil by se v nich ani potmě. Jen do jednoho mu zakazovali chodit. Do temného lesa u skal. Říkalo se, že právě tady ve skalách možná sídlí hrozný drak. V posledních letech jej však Kim ani nikdo jiný neviděl.

Každé jaro se odehrávala ve vesnici velká slavnost, při které **Rada starších (královi rádci apod.)** vždy vybrala jednoho mladíka z vesnice k udobření zlého draka. Rada starších vyhlásila jméno. **Pro vybraného mladíka to byla velká čest, stejně i pro jeho rodinu. (u nás tragédie, smutek)** Celou noc se pak oslavovalo, pilo, tančilo až do rozbřesku. Mladíka, kterého ještě v noci vyprovodili k lesu darovat drakovi, už nikdy nikdo neviděl. **Stal se hrdinou**. Jeho tvář byla pak navždy vyryta do kmene dubu, ke kterému ho všichni vesničané přicházeli uctívat. Za vesnicí už byla celá alej dubových hrdinů.

Když toho roku nastal večer jarní oslavy, připravoval se na ni i Kim. Matka jej políbila a popřála mu štěstí. Když zapadlo slunko za obzor, muzika začala hrát, víno teklo proudem. Mladíci sepnutí v pevný kruh tančili divoce okolo ohně. Kolem půlnoci vystoupil **stařešina. (U nás by to byl pravděpodobně král, popř. rychtář ve vesnici apod.)** Plameny mu osvětlovaly tvář, když prohlásil, že vesnici toto jaro zachrání Kim. V Kimovi to škublo. Nic takového nečekal. Dostal na hlavu věnec z březových větvíček. Myslel na to, jak má rád svoji rodinu, lesy, louky, slunko. Nebude mu to všechno chybět? Chtěl se stát mlčenlivým hrdinou v dubové aleji? Když ho vyprovodili k lesu a on zůstal sám. Chvilku čekal, a pak se tajně vrátil nazpět do vesnice. Vkradl se do otcovy dílny, vzal velkou sekeru a zmizel zase v lese. Do rána se na dalším dubu objevila Kimova tvář. Byl překrásný. Vypadal jako opravdový hrdina. Jeho rodiče jako první **přinesli do dubové aleje dary a květiny. Byli na Kima pyšní. Ostatní jim blahopřáli, že právě jejich syn se stal hrdinou, který svou obětí zachránil celou vesnici. (očekávala bych pláč rodičů a smutek celé vesnice nad smrtí Kima)**

Za několik dní se v noci na náměstí objevila postava mladíka. Byl vyhublý a zbědovaný. Měl v ruce sekeru a šel přímo k Radě starších. Lidé na něj zírali a byli zmatení. Pak někdo v mladíkovi poznal Kima. Lidé nemohli uvěřit svým očím. „To je Kim? Co tu dělá? Co s námi bude? Drak se jistě pomstí a potkájí nás mnohem horší pohromy!“ Ale Kim se usmíval: „Drak se nepomstí! Zabil jsem ho.“ „Zabil? Ty jsi zabil draka? To není možné“ Rada starších se sešla a radila se, co bude dál. Věc byla vážná, museli rozhodnout, co udělají s Kimem. Hlavní stařešina pak celé vesnici ohlásil: „Přijmout Kima za hrdinu je nebezpečné. Nabouralo by to tradici celé vesnice. Hrdinové, jako je Kim, jsou nevyzpytatelní. Teď jej nepotřebujeme.“ A co Kim? Ten zmizel ještě téhož dne. Říkalo se, že se možná utopil v bažinách, že jej možná roztrhala divoká zvěř. Kdo ví. Drak se už však nikdy neobjevil a postupem času se na něj zapomělo stejně jako na Kima. Dubové idoly však zůstaly v aleji stát ještě dlouhá léta. Lidé je však uctívali méně a méně, až jednoho dne k nim přestali chodit úplně. Alej zarostla a tváře hrdinů zčernaly k nepoznání. Celý konec je netypický pro naše prostředí – pro mou kosmologii. Můj konec:

Za několik dní se v noci na náměstí objevila postava mladíka. Byl vyhublý a zbědovaný. Měl v ruce sekeru a šel přímo k Radě starších. Lidé z vesnice se k němu seběhli a přinesli mu džbán vody a něco k jídlu. Lidé nemohli uvěřit svým očím, byli tak šťastní, že Kima vidí živého, i když v to ani už nedoufali. Jeho rodiče plakali dojetím, že se se svým synem zase shledaly. Rada starších vyznamenala Kima jako hrdinu, byla na něj opravdu pyšná. Všichni obdivovali jeho hrdinský čin, ve kterém se mu podařilo nejen se zachránit, ale i draka zabít a tím osvobodit celou vesnici od hrůzného netvora. Matky se již o své syny nemusely bát. Kim se stal nejobdivovanějším mužem ve vesnici. Každý si k němu chodil pro radu a pro pomoc. Na místě, kde stáli vyřezaní duboví hrdinové vyrostl ten nejkrásnější park v celé zemi. O Kimovi a drakovi se pak vypravovalo ještě dlouhá léta.

Dva nápadníci

V naší kultuře se dávají nápadníkům a princům spíše intelektuální úkoly, než silové = zaměření naší spol. více na inteligenci. Např. uhodnout tři hádanky, přinést něco, co nikdo jiný ještě nenašel apod.

Pokud by jeden z nápadníků svému úkolu dostal, jako Njila, tak by mu dceru náčelník měl vydat. Ale i přes „silový“ úkol zde náčelník a rada starších hledali za úkolem něco víc, nějaký psychologizující prvek.

Sangba je v tomto příběhu pasivní, v našem prostředí se většinou i dívka vyjádří, k volbě snoubence, nebo často odmítá oba dva.

Očekávaný konec: Nijla, jelikož v úkolu obstál, dostal Sangbu za ženu. Popř. by ještě Sangba nemusela s obřadem souhlasit